

וַיֵּרָא אֱלֹהֵי יְהוָה בְּאֶלְנֵי מִמְרָא וְהוּא יֹשֵׁב
פְּתַח־הָאֵהָל כַּחַם הַיּוֹם: וַיִּשָּׂא עֵינָיו
וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים עָלָיו
וַיֵּרָא וַיִּרְץ לִקְרֹאתָם מִפֶּתַח הָאֵהָל
וַיִּשְׁתַּחֲוּ אַרְצָה: וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אִם־נָא
מִצָּאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ אֶל־נָא תַעֲבֹר מֵעַל
עַבְדֶּךָ: יִקְח־נָא מִעֲטָמִים וְרַחֲצוּ
רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁעֵנוּ תַחַת הָעֶץ: וְאִקְחָה
פַת־לֶחֶם וְסַעֲדוּ לְבַבְכֶם אַתָּר תַּעֲבֹרוּ
כִי־עַל־כֵּן עֲבַרְתֶּם עַל־עַבְדְּכֶם וַיֹּאמְרוּ
כֵּן תַעֲשֶׂה כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ:

וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב
פתח האהל כחם היום וישא עיניו וירא
והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא
וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו
ארצה ויאמר אדני אם נא מצאתי חן
בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך יקח נא
מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת
העץ ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר
תעברו כי על כן עברתם על עבדכם
ויאמרו כן תעשה כאשר דברת